

ТЕОРЕТИЧЕСКАЯ МЕДИЦИНА

ДИНАМІКА ЗМІН ДОВЖИНИ МЕНІСКІВ ЩУРІВ В НОРМІ ТА ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОПЛІДНОГО ВВЕДЕННЯ АНТИГЕНІВ

Абросімов Ю.Ю.

Науковий керівник: проф. М.А. Волошин

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Протягом останнього часу захворювання опорно-рухового апарату є актуальним питанням медицини. Серед них особливу позицію займає недиференційована дисплазія сполучної тканини (НДСТ), яка може бути змодельована шляхом внутрішньоплідної антигенної стимуляції. При НДСТ формування хрящової тканини змінюється. Реактивність меніска колінного суглобу при НДСТ не вивчено. Мета дослідження: Вивчити динаміку змін довжини менісків в нормі та після внутрішньоплідного введення антигенів. Матеріали і методи. I група – 36 інтактних щурів. II група – 36 експериментальних щурів, яким на 18 добу внутрішньоутробного періоду було введено кризьматочно, кризьоболонково, внутрішньоплідно анатоксин стафілококовий очищений рідкий (10-14 ОЗ у 1 мл, розведений у 10 разів, 0,05 мл) за методом М.А. Волошина (1981). Дослідження проводили на 14-ту, 21-шу, 30-ту, 45-ту, 60-ту та 90-ту добу після народження. Проводили вимірювання у міліметрах за допомогою штангенциркуля. Довжиною меніска вважали передньозадній розмір як відстань між найбільш виступаючими вперед та назад точками тіла меніска. Дані оброблені методами варіаційної статистики. Отримані результати. Меніски на 14 добу мають С-подібну форму, довжина тіла медіального меніска є більшою, а ширина тіла – меншою у порівнянні з латеральним. Протягом перших трьох тижнів постнатального довжина як медіального, так і латерального меніска є меншою у антигенпремійованих щурів, порівняно з інтактною групою. На 30-ту добу спостерігається прискорене збільшення довжини обох менісків у експериментальних тварин, а також його переважання відносно аналогічного показника у нормі ($2,49 \pm 0,12$ мм та $2,39 \pm 0,09$ мм для медіального меніска, $2,3 \pm 0,13$ мм та $2,15 \pm 0,09$ мм для латерального меніска, відповідно). Надалі ця різниця нівелювалася, і протягом усіх термінів спостереження відмічалась попередня тенденція до зменшення довжини у порівнянні з нормою. Найбільші та достовірні зміни відбувалися у лінійних розмірах на 90-ту добу. У порівнянні з інтактною групою спостерігалось зменшення довжини медіального ($2,75 \pm 0,07$ мм і $3,06 \pm 0,11$ мм) та латерального ($2,45 \pm 0,05$ мм і $2,85 \pm 0,12$ мм, відповідно) меніска. Таким чином, виявлено, що після пренатального внутрішньоплідного введення стафілококового анатоксину у якості антигену відбувається зміна динаміки морфогенезу менісків, що проявляється зменшенням його лінійних розмірів у порівнянні з нормою, особливо на 90-ту добу життя.

СТЕПЕНЬ РАСПРОСТРАНЁННОСТИ ТОКСОКАРОЗА В ЗАПОРОЖСКОЙ ОБЛАСТИ

Абдуллаева Аида Алимовсум кызы

Научный руководитель: доц. Стеблюк М.В.

Запорожский государственный медицинский университет

Кафедра медицинской биологии, паразитологии и генетики

Токсокары - крупные черви длиной 4-18 см локализуются в тонком кишечнике собак. Интенсивность заражения у собак может быть очень высокой, особенно у молодых животных. Средняя продолжительность жизни половозрелых особей составляет 4 месяца, максимальная - 6 месяцев. Самка паразита за сутки откладывает более 200 тыс. яиц. В 1 г фекалий может содержаться 10000-15000 яиц, так что в почву попадают миллионы яиц, обуславливая тем самым высокий риск заражения токсокарозом. Цель исследования: установить степень распространённости токсокарозом в Запорожской области. Материалы и методы: материалом явились данные исследования почвы на наличие возбудителей гельминтозов, которые проводились методом Н.А. Романенко. Полученные результаты: Пробы брались из 7 мест, которые отличались по степени зараженности. Среди всех положительных находок возбудителей гельминтозов в почве, а это яйца аскарид, власоглава, токсокар, крысиного цепня, тениид, доминируют возбудители токсокароза - 73,1%. При этом, 40,8% яиц токсокар содержали

жизнеспособные личинки возбудителя. Выводы: Из полученных данных видно, что токсокароз среди геогельминтов занимает доминирующее место и является новой проблемой практического здравоохранения.

ВЛИЯНИЕ РЕТРОГРАДНОГО АМНЕЗИРУЮЩЕГО ВОЗДЕЙСТВИЯ НА ВЗАИМООТНОШЕНИЯ ОБОРОНИТЕЛЬНОГО ИНСТИНКТА И УСЛОВНОГО НАВЫКА У КРЫС

Ал Нукари Абдулкарим, Аль Насир Ейяд, Свиргун И.С., Марзан А.А, Супруненко К.О.

Научный руководитель: проф. Дроздов А.Л.

ГУ Днепропетровская медицинская академия МОЗ Украины

НИИ медико-биологических проблем

В процессе оценки ноотропных средств потенциальных лекарственных средств широко используется применение амнезирующих воздействий как с ретро- (электрошоки, М-холинолитики, блокаторы синтеза нуклеопротеидов и др.), так и антерградным (этанол) эффектами. Наиболее широко в фармакологических и биофармацевтических исследованиях используется электросудорожное воздействие. Целью данной работы являлось определение соотношений сохранности условной пассивно-оборонительной реакции (УРПИ) и оборонительного инстинктивного поведения (ОИП) в условиях амнезирующего электрошокового воздействия. Наблюдения проведены на 92 белых половозрелых крысах массой 180,0-210,0 г. УРПИ вырабатывали по общепринятой методике (J. Bures и соавт., 1991) Для проверки сохранности ОИП использовалась другая аналогичная установка, проникновение в ее темный отсек не сочеталось с ноцицептивным раздражителем. Электрошоковую амнезию вызывали подачей электрического тока (20 мА, 500 мс) через электроды, наложенные на ушные раковины. Наблюдения показали, что через 3 суток после обучения и электрошокового воздействия 74,3% крыс утрачивали условный пассивно-оборонительный навык, из них в 3/4 случаев сохранялось ОИП. Вместе с тем латентный период (ЛП) УРПИ увеличивался на 37,5% ($p < 0,05$) по сравнению с обучением, тогда как ЛП ОИП достоверно снижался на 18,2%. У неамнезированных крыс сохранность УРПИ в 71,1% сочеталось с утратой ОИП, а скорость проникновения в темноту не отличалась от амнезированных крыс. Т.о., воспроизведение УРПИ прямо пропорционально связано с сохранностью ОИП, а скорость реализации условного пассивно-оборонительного навыка определяется процедурой обучения.

СООТНОШЕНИЕ ИНСТИНКТИВНОГО ОБОРОНИТЕЛЬНОГО ПОВЕДЕНИЯ И УСЛОВНОГО НАВЫКА В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ КРЫС

Аль Насир Ейяд, Ал Нукари Абдулкарим, Свиргун И.С., Кочет К.А. Мелконян С.А.

Научный руководитель: проф. Дроздов А.Л.

ГУ Днепропетровская медицинская академия МОЗ Украины

НИИ медико-биологических проблем

Одним из методических приемов оценки состояния процессов памяти является условная реакция пассивного избегания (УРПИ). В основе данной индивидуально приобретенной условной реакции лежит отказ крыс от проникновения в темный отсек лабиринта вопреки генетически закрепленному оборонительному инстинктивному поведению (ОИП). Целью настоящей работы являлось определение соотношения УРПИ и ОИП у животных после обучения условному пассивно-оборонительному навыку. Наблюдения проведены на 92 белых половозрелых крысах массой 180,0-210,0 г. УРПИ вырабатывали по общепринятой методике (J. Bures и соавт., 1991), в качестве безусловно-рефлекторного раздражителя использовали электрический ток (60В, 20 мА, 50 Гц), подаваемый на пол темного рукава установки, и, если животное в течение 3 мин не пыталось повторно в него проникнуть, УРПИ считали выработанной в одном сочетании. Для проверки сохранности ОИП использовалась другая аналогичная установка, проникновение в ее темный отсек не сочеталось с ноцицептивным раздражителем. Результаты наблюдений обрабатывали математически с использованием t -критерия Стьюдента. Наблюдения показали, что у крыс, не пытавшихся проникнуть в темный рукав установки, т.е. в 100,0% случаев обученных УРПИ, в 67,5% наблюдений сохранилось ОИП при тестировании в другой установке. Это соответствует существующим представлениям о преобладании у данного вида грызунов конкретных форм памяти. Вместе с тем необходимо отметить, что латентный период проникновения в темную «норку» у этой группы животных увеличивался на 22,2% ($p < 0,05$) по сравнению с процедурой обучения, что, вероятно, свидетельствует об удлинении процесса оценки значимости безусловного (темная «норка») раздражителя.

ОСОБЛИВОСТІ ПАЛІНАЦІЇ БЕРЕЗИ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ В 2014 РОЦІ

Андреєва О.О.

Науковий керівник: д.б.н. Приходько О.Б.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра медичної біології, паразитології та генетики

Пилки вищих квіткових та голонасінних рослин належить до групи неінфекційних екзоалергенів. Знаходячись у повітрі, ці алергени можуть викликати алергічні реакції з боку органів дихання, кон'юнктиви, шкіри. Вважають, що алергенна активність пилку пов'язана передусім з білковою частиною пилкового